

De littera J

et cōsumpta languorib⁹ atq; inedia miserorū mēbra refoueret
nosinos⁹ ποσιωσ εμ, i. egrotus; nosēmaticus ualitudinarius
dicit^r. vñ pperā legitur in autetica / de scriillimis epis / collatiōe
ix ita. Sed nec reno⁹chū / aut nosacho mū / aut prothochū / aut
aliū quēlibet venerabilis dom⁹ gubernatorē rē. Ita em̄ legēdū
est reno dochium p̄ x, siue ρενοδοκειον, p̄ κηνοσομιū, aut pro-
chodochiō. Et cū accursius taceat, tu ita interpretare: nosocomi-
um, qd̄ sit diximus, prochodochiū autē dicit^r vulgo, hospitale
medicorū; prochos προχος em̄ mendic⁹ dicit^rz dochū δοκειον
domus. vel receptaculū reno dochū autē est locus public⁹ quo
pegrini et hospites hospitaliter recipiūt: renos em̄ hospes di-
cit^r et dochū non receptaculū, z penultima lōga est in illa z pcedē-
te dictione: Hieronymus vt supra, reno dochū in portu roma-
no sitū totus pariter mundus audiuit. **H**ic obiter nota remia
esse munera hospitalia, nō ecenia, vt vulgo p̄fertur: Inde etiā
renoparachiū dicuntur illi / qui in usu decurionū z prouinciali-
um / domo legatos externos suscipiebant: et hoc nomen inditū /
q; peculiari pompa romē suscipiebantur: ipi greci / de quib⁹ mē-
tionem facit: Archadius iuriconsultus, ff. de munerib⁹ / et ho-
noribus, item orphanotrophium dicit^r vulgo, hospitale pupil-
lorum: et eorum qui vtroq; parente orbatū sunt, ορφανος enim
pupillus, et τροφη educatio est. Item brephotrophium dicit^r
vulgo hospitale puulorum / quibus infantes expositici alunt^r:
Brephos βρεφος em̄ latine infans / dicit^rz trophe τροφη edu-
catio: Sicut etiam, Hierocomion loc⁹ est in quo leprosi alū-
tur; hoc est domus leprosorū, hiera grece lepra dicitur latine
et κολη villa, de quibus z plura L. de sacro. eccle. vbi pperam
omnia leguntur: itē, cccxxix. viij. ca. tributum.

Jacobus proprium nomen / mediam producit / non corripit,
vt vulg⁹ enunciatz per dieresim, sillabarum quattuor ē. Clau-
dianus: ne laceres versus dicit Jacobe meos. Vehementer hoc
in loco errauit gallus alexander, qui dicit, dalida sampsonis ia-
cobiq; maria. **J**acobus enim media longa est: et ego apud eru-
ditiores, nō sampson, sed sanson, vel samson lego: Itē dalila nō
dalida. Sic em̄ nup in qdā vetustissimo exēplari eplaz. sancti
Ambrosij inueni ad vigiliū, epla. lxx. Et ita ponit etiā diu⁹ hie

ronimus in interpretationibus hebraicarum dictionum picēs,
dalila interpretatur paupcula vel situla.

In iunior aris q̄q̄ vulgo vltatiffimū sit vocabulum / ap̄d
idoneos tamen nunquam legi.

Iocundus et iucūdus differunt: nā primū a ioco dicitur hoc est
homo iocofus, et corripit primā: **Iucūdus** a iuvo dicitur, et est hō
cui cōsuetudine et morib⁹ delectamur, qui sine ioco esse potest,
et cuius p̄ntia nos iuuat, i. delectat et cōtra naturā p̄nitenti
pducit: unde legendū in sacris lris: **Iucūdus** hō: nō iocūdus.

Indulgere vlt valla dicitur est cōcedere, et sic dicā obsequē
ter delicate q̄ tribuere, et vlt **Seruus** dicitur quoties voluptati
opam damus indulgere dicitur: unde **Indulgentia** est illa mollis
educatio et vlt ita dicā obsequētia, vt macrobi⁹, sed indulgētia
tam fortune q̄ p̄ris abutebat: **Indocti** aut litteratores vulgo
Indulgentiā accipiunt p̄ venia dicentes: **Indulgentiā** tibi de⁹
tribuat, vel deus tibi indulgeat: qd̄ q̄s neget dici nō latine: di
cendū em̄ erat: deus tibi veniā donet, quare male errat grec⁹
ista dicens: fas tibi sit venia p̄cto nō p̄uente, qd̄ si p̄cedat solet in
dulgentia dici. Est em̄ venia remissio culpe: vt pecaui et veniā
peto: venia tum pro indulgentia ponitur, et non ecōtrario. **L**i
cero pro archita: dabitis mihi hanc veniā: sic et hęc **insignis** **C**
et hoc **insigne** qd̄ sit nomē est: habet in plali nūero **insignia**, in
signibus nō **insignis**, vt impiti vtiunt, dicentes ille **insignis**
m̄gralib⁹ est decoratus. Seneca in decla. nō aliu codus ceter
ris impatorib⁹ dedit exemplū q̄ possit **insignib⁹** impatoris
ad mortē cucurreret cesar lib. i. d̄ gallico bello **Lofidi⁹** dicit id
se gallicis armis atq̄ **insignib⁹** cognouisse. Accipit aut **insigne**
p̄ eos q̄ vulgo dicūt, arma, et scita nobilitatis, vel st̄p̄is, sicut et
am **Virgil:** accipere videt in. vii. loquēs de auentio: pulcer aue
tinus clipeo q̄ **insigni** paternū rē.

Infernus a ium. est pertinens ad inferos rē. **S**ubstanti
ne em̄, vt dicit **Philephus**, apud latine lingue cruditissimos
nunquā inuenies: Et sic in simbolo apostolorū legendū est: de
scendit ad inferos, et nō descendit ad inferna. Et vt verum sa
tearētiam contrariū repit: **Claudianus:** magitus ab alto red
ditus inferno, et **Fulgenti⁹** dicit, q̄liter et ad infernū descendit

Licero in arato. Conueroq; sinu subies inferna leonis; & Cor
nelius tacitus libri xxi loquens de iudeis: ea deq; cura et de iser
nis et persuasio celestium. Lactanti? sepe; & pserum in carmie pa
schaliqua de? infernū vicit et astra tenet; & Apulei? dō so fra
tis ec. Vallem tamen ego dicere apud inferos, quam apō in
fernum, vel apud inferna.

Imaginosus, quod nup pcepit quidā nō esse latinū, nun
quā memini me legisse apud Licronē; & eius equales: Et apō
iuniorē Plinium in eplis sepe; & opud Apuleiū de Asino: pesti
feros imaginariis amplexus: Et apud Quintilianū in duos
cimo; & tantū oratore; imaginat ac fingit: vn de nemo iure repre
hendere potest.

Industriosus & seriosus scribit Laurēt? valla nō dici, sed
industrius, & serius, ab industria & serio. Licero qnto tusculana
rum: Summā fuisse eius in victu tpantiā, in rebusq; gerendis
vix & acie; & industriū: at si exemplar nō est corruptū, & mendo
sum Valerius maximus habet industrius lib, tertio capitu
lo quarto, loquens de Tarquinio pisco: Leterum tam p sepe
cōditōis sue euetū: industrius; & gliosum p inuiso reddidit;

Incidenter & incidentaliter, nō sunt vocabula digna orato
ribus, & his qui scribunt eplas. Hoc tamē testator me digisse
de oratorib; & his q sunt enūcte latinitat; pla em vocabula, p
pe barbarā; & penit? sordida pcedunt grāmaticis & dialecticis;
qm in infimo et vulgatissimo orōnis genere versant; q nō ora
torib; & his q volunt & esse et haberi latini; Et vos vbi dicatis
incidētē; v? incidētāliter latini dicūt obiter; vt i suo loco dice?

Illigare et non, inligare, vt indocti dicunt, teuto, ynbinden;
apud doctos tamen lego relegare sepius p eodem; nec memi
ni me legisse illigare: apud iuriconsultos tamen libri dicunt
conglutinatis; quos nos religatos dicimus; vt, ff. delegatis ter
tio. l. libror. s. sed prescripti libri.

Ioānes sine aspiratiōe h, est tetrasyllaba dictio, prima i bre
uis secunda o longa, cōtra omniū recentiorū morem; qui o cor
ripiunt perperam; Vale ergo fortunatus dicit, precipuum me
ritis; ephesus veneranda ioannēs; Vale sedulius: Et malefisi
auctor est; vt vulgo credimus; Paulus longobardus hystori;

quo in hymno: vt queant latius &c. in adonico, sancte Iohannes, hunc tamen hymnum noster albertus magnus/ diuo Hiero-
nimo scribit: Male & nostri germani: ita enim dicit Hermo-
laus barbarus: vir quo nostro doctissimus, est ei in Iohanne
quem greci caribonymon interpretatur, littera o longa (oocvvs)
quo nomine vtuntur: Iosephus & cornelius tacitus, & L. apu-
leius, ipse tamen Sidonius apollinaris breuem facit eam syl-
labam: qua nunc Helias nunc te iubet ire iohannes: Non sic iuu-
cus poeta: non sic alij poete christiani, de receptis loquor, de q̄
dicto loquitur potanus, Iohannes quoq; & iocuinque iudea
sunt, aspirationem non habent ante a/ apud grecos; et alibi: Iose-
phus, iohannes, iocuin, in quibus i vocalis est, non consonans,
apud grecos aspiratione carent: qua tanto magis carebunt apud
nos, si primam litteram consonantem fecerimus: Apud hebreos
ioannes dicitur aspiratorem habere, mutata tamen pauli litte-
ratura, ioachanaem apud illos vocatur: & quia abundant aspi-
rationibus hebrei etiam iesus dicuntur: mutatis etiam litteris/
aspiratorem quod non fit apud grecos.

Crus gentilitium vocatur id, quod vulgo dicunt, ius patris
natus, & sancti tutelares, qui patroni, vulgo dicuntur.

Inducie arum pluralis numeri tantum, est securitas pre-
stita hominibus et rebus ad tempus bello nondum finito, teu-
tonice ein fryd in ein kryeg: intellige ad tempus aliquod da-
ta: vbi indocti dicunt trena illiterato vocabulo, quod si hoc in
canonibus sacris reperies non ob id mundum est vocabulum:
Sunt enim scripti canones maxime eo tempore/ quando cor-
rupta erat latina lingua per influxionem gothorum: & tunc for-
san loquendum erat secundum viuentium qualitates: qui om-
nes romane lingue barbarie miscebant, quapropter si quando
canones sunt ipsi dicunt aberrauerint a proprietate cultioris ser-
monis: imputabimus temporum iniuriam non sanctis patribus:
qui omni sanctitate et vite puritate claruerunt, simul et splen-
dore scientiarum mirifico. Inter ceteros tamen liber decretor-
um magis placet: Induciarum autem quo quidam vtuntur, p-
eo quod est morari et disterre: est in ore illorum qui latine lingue
bellum indixerunt.

Nota

De littera J

Intimare verbum, quo vtit Solinus Apuleius; felicitas
pella, iulius firmic; diomedes gramatic; et quidam alii, nunquam legi
apud vetustiores, quodque elegans sit viderint huius quorum ore tam
frequens est: Ego enim nec damnosum quidamque tanti viri sint
illo usque, nec item vetustum existimo.

Inimicorum aris verbum est gramaticum, quod nunquam apud ee-
gantes legi: sed inimicare quod significat inimicum facere et
apud Horatium: Et miseris inimicat urbes.

Inuehorum verbum deponentiale et non passivum huius verbi in-
ueho, ut dicit Nicolaus Perotus Simonstinus pontifex, quod
do significat teste Nonio increpare: vel maledictis aggredi.
Errant igitur vehementer qui inueho actiua voce usurpant pro
increpare, et maledictis inuadere, inter quos est philippus qui
bis in satyris peccauit, primo, hecatostica octaua: prodigus in tri-
stem ostendit letus avarum: Alter in effusos luxus vitamque pro-
ter nam inuehit: Item alibi, inuehit in fratrem quod videri ore dis-
serto. Est igitur ut sepius dicitur inuehorum deponentiale non actiui, quoniam si-
gnificat increpare: Unde Luce, in primo libro de oratore: Cum
igitur vehementer inueheret in causam principum consul philippus?
Idem libro 3, ad cesarem: itaque in eam causa vehementer inuectus: san-
ctus Hieronymus in epistola ad riparium presbyterum: Tacita forsan
me cogitatione reprehendis. Cur in absentem inuebat. Idem contra
Ruffinum, lectis litteris prudentie tue quibus in me inueberis;
Laper gramaticus dicit, inuehor et iocor in macrum: Et pedia-
nus inuectus sit in Cicerone, et diomedes inuehor in homine
emulum et inuectus sum. Ita omnes latini scripturarum: de vere
latinis intelligo. Quintilianus in 11. libro: sed in illud hominum
genus quod facilitate dicendi male utebatur inuectus est: Inue-
ho autem actiui, est compositum ab in et uehorum significat quasi in-
ueho: Unde Tertulianus contra gentes ca. xxx. Celum demum des-
bellat impator. Celum captivum triumpho suo inuebat: inde inue-
horum eius passivum, id est uehorum, Virgilius, li. v. Eneid. Centauro inue-
bitur magna res, peccauit igitur nuper quidam non mediocriter in dia-
logo quodam, vel ut ipse inscripsit comedia: ita scribens comici
quorum poete seuerissime iniuria inuebunt, debeant enim scripsisse,
inuehuntur, ut ostendimus.

De littera I xvii

ex lijs froc

Indusium, ut dicit Nonius, est vestimentum quod corpori intra plurimas vestes adheret, quasi in tunicam: vulgo *camisia* vocant, quam dictionem nusquam inveni apud idoneos scriptores, et idem interula quod *indusium*, inde dicitur *indusiatus*, i. in tunicis indutus.

Itinero, aris est iter facere, quo verbo vtit Apuleus, et quidam recentiores, latini, tamen melius dicitur *iter ingredi* vel *iter facere*, est enim penitus grammaticum verbum. Sicut et *viare* quo ambrusius et alij ecclesiastici vtunt, et *viantes* apud apuleium, sidonium, et alios recentiores pro *viatoribus* vsurpat. Sed *viaticari* est *viaticum* parare, quod apud Plautum inuenit, a *viatico* descendens. Est autem *viaticum* quod itineris causa patitur, et a grecis *εφοδιον* dicitur: a *viatico* *viaticula* dicitur: *Vasa* autem *viatorum* sunt, quae et apud plinium reperiunt, sunt quibus vtunt viatores, proferendo potum, et *odoeporicon* grece dicitur quod vulgo *itinerarium* vocatur sic scribitur:

Idioma quod scribendum, et quod fecerit, *idiota*, vide in dictione *idna*.

Insolens nunc in doctis grammaticis accipiunt, pro non modesto, *reuo*, *vnbescheide*, et *insolentia* pro *imodestia*: sed male et nulla auctoritate sustulit, nisi forsitan barbarica: *Insolens* enim significat, vel non solens, vulgo *vngetron*: Terentius in *Andria*, quid tu athenas insolens impudens superbus et audax, et quo vulgo vtimur, presumptuosus, *reuo*, *stoltz*, *vbermutig*, *mutrwillig*, dicit: et hoc Seneca dicit, nihil aliud est *insolentia*, quam spes magnitudinis falsae: Licero de senect. Nec certe veredumne vera predicatio se nunis videat aut insolens aut loquax: *Julius frontinus* primo libro, *Fabius maximus*, aduersus *hanibalem* successibus preliorum insolente, *Ambrosius* in epistola ad *virgilium*, *vep* quod facile vsu venit, *insolens rerum secundarum*, animus, de quibus rebus lege *Nonium Marcellum*:

stoltz st.

Inchoare quid sit notum est, et semper actio iungit (vt *diomedes* grammaticus tradidit) *venit* a *cha*, i. initio *repsi* credimus: *Acroni* grammatico, quauis a *cohum*, id est mundum venire, alij dicant, et sic scribat *inchoard*, inter quos est et *Suetonius* transquillus: vt *Iunianus* scripsit: cum igitur sit actio significatio, nis regit pro *se* acm, vt *Virgii*, vi. *Eneid*, *Tu* *lygio* regi noctur

Q

De littera J

nas inchoat aras: Et in georgicis: Te sine nil altū mēs incho
Cat Index latine dicit, ubi impiti dicit, regit, vel repertoriū:
Indicare itē pter vulgatā significatōem significat etiā estimas
 re et p̄cium rei dicere, teuto, seil bieten, Plaut⁹ in au. venio ad
 ma cellum rogitō pisces: indicent aras, Licero, 3. officioꝝ. Cū
 postulasset vt sibi fund⁹ cui⁹ emptor erat semel indicaretur et

Infatuare mulieres nō sunt p̄p̄e stultę et fatuę; sed que vel
 a fauno vel malignis spiritib⁹ agitant: Et similiter infatuati
vir quos vulgus nominat, spiritu plenos, vel obsessos, vel de
 montacos, vel arrepticios, teuto, besessen mit dem bosen geist:
 qui latine etiā laruati vel ceriti dicunt, vt suo loco dicam: Infat
uare tamen significat facere fatuū: Seneca epla. lx. cum pro
 fia queq; portioe adulatio infamat; demoniacos illos et habē
 tes demonem; greci vocant, Δαιμονοφορητοꝝ.

Imitari et sequi differunt, Imitari em̄ ad facta, dicta; mores
 q; alioꝝ refert, Sequi vero ad personā; et ad corpus; vt nō re
 cte dicitur; tu precedis; et ego te imitor; sed potius sequor; imi
 tari em̄ nūq; p̄ sequi ponitur: Sed tū sequi p̄ imitari, vt Tub
 in fili⁹ nō est secutus p̄rem.

Idiozus p̄ i latinū sine aspiratiōe scribitur; et penultima
 longa pronuciari debet: Auctor est vobis satis notus.

Iesus scribit cū i latino sine aspiratione apud grecos; et est
 trium syllabarum; prima i corripitur; secūda e producitur, et vlt
 ima etiā pducitur, us; Sic em̄ scribitur apud grecos Ἰησοῦς
 Et iesus in hebreos; vt dicit Hieronym⁹ in greco Ἰησοῦς; in la
 tino saluator dicit. Sic christus grece; messias hebraice, vnde
 latine dicit: Est autē triū syllabarum; vt multis placet, ob diu
 nam trinitatem representādam. Unde iuuenius optime serua
 uit quantitatem dicens; inde galileā repetit saluator iesus hic cry
 raut Alexander gallus dicens, Dat iesus unū quarto; que ta
 men in prima parte sui opis sine cōmentarioꝝ meandris; nō
 inutile censeo, dūmō modū faciamus; nec semp̄ imoremur; tā
 quā apud firenios scopulos cōsenecamus. Secundā autē p̄
 tem eiusdem penitus inutile censeo adolescentib⁹; pestiferūq;
 virus; quippe que nihil in se contineat; quod scire dignū sit; vt
 tota dicitur merito impedimentū studioꝝ. Tertiā autē ps im
 perfectissime tradit quantitates; hoc est cur nos germanifici

*Censura de p̄ma
 parte alexandri
 ac sc̄da. et tercia,*

le peccemus in syllabarū quantitatib⁹; nūmū cōfisi alexādro, cū
in alijs mltis; tū etiā i hac dictōe iesu spā e etus pdu cñ corripit.

Josephus penultima producta debet pferri: vt iuuenus
poeta; vt et monitus mariam pueramq; iosephus: Nam tes
te prisciano nomina barbara acutum in fine accentum s detē
nentia, more latino declinata, accentū ipm acutum retinet; pe
nultimam pducunt syllabam, vt ab adam adam⁹ abrahāmus.

Jidolū cum i latino initio scribitur; et i media longa cōtra
vulgi consuetudinem; scribitur enim per omega apd grecos
hoc est o longo; similiter et prima longa quia per ei diphthongō
scribitur. Quod intelligere potes ex hoc carmine greco Sibyl
le; vt allegat Lactantius, mens libro primo instituti, capis

ΕΙ ΔΑΙΜΟΝΑΣ ΣΥΝΧΟΝΥ ΒΕΚΟΥ ΕΙΔΩΛΑ ΚΑΙ ΟΜΟΝΤΟΥ. Quare errat
Alexāder gall⁹ dicens idola dicta dici: Et alibi idola dic longū;

et multi aliq cum eo delirant. Inde ab idolum: *latris* que ē ser
uitus; venit *idolatris* lobeca syllaba penultima longa; sic enim

scribitur. λατρία per ei diphthongon; non idolatria; sicut litte
ratores dicunt. Inde etiam venit idolothytus; et dici latine,

id est imolatus idolo; vt in apocalipsis. ij. ca. fornicari ⁊ mādu
care de idolothytis. Et in prima epla ad corin. nōne cōscientia
eius cum sit infirma edificabitur ad comedendum idolothyta,

idolothyta εἰδωλος τοῦ id est idolis imolantī.

Junior; spatis; venit vt ait cornutus a iune iunus em (in q̄t)
et iune minor iuene dicitur. vnde iunior; ideo primam quoq;
syllabam pducit. Inde iunx iunicis; sunt autem iunices etas
ter virides vacce. Sed iuuenis habet iuuenior; Lalphurnius,

Sum quoq; iuuenior ⁊c. Et columella de apibus loquēs in; r.
quidem incōmodo quod iuueniori examini accipere solet.

Juuenus iuuenus; non tantum bos dicitur; sed etiam bo
mo iuuenis. Teste Porphyriōne grāmatico; inde iuuenulus
et iuuenula; Horatius. Te suis matres metuunt iuuentis.

Te senes parci misereq; nuper virgines nupte ⁊c. quapropter
cedat indoctissimus grāmaticaster; qui carmen hoc nīm in
funere cuiusdam mulierculę reprehendere conatus est; Namq;
iuuena fuit; multis mea forma placebat; dicens iuuecam esse
bouem; Sed turpiter conuictus est.

Juuenus iuuenus; non tantum bos dicitur; sed etiam bo
mo iuuenis. Teste Porphyriōne grāmatico; inde iuuenulus
et iuuenula; Horatius. Te suis matres metuunt iuuentis.

Te senes parci misereq; nuper virgines nupte ⁊c. quapropter
cedat indoctissimus grāmaticaster; qui carmen hoc nīm in
funere cuiusdam mulierculę reprehendere conatus est; Namq;
iuuena fuit; multis mea forma placebat; dicens iuuecam esse
bouem; Sed turpiter conuictus est.

Juuenus iuuenus; non tantum bos dicitur; sed etiam bo
mo iuuenis. Teste Porphyriōne grāmatico; inde iuuenulus
et iuuenula; Horatius. Te suis matres metuunt iuuentis.

De littera D

In parte bonā accipio hoc: vel in parte deteriorē latine dicitur: quā nuper quidā barbare descripsi reliquerit: Lice, pro iuro queso eruci: vt hoc in bonā parte accipias: Et alibi, vide te nūcquā versa et mutata in peiorem partem sunt omnia. Idē p archita: ea iudices a vobis spero esse in bonā partem accepta: Et Terentia andria ipm anstomacher/ cū laurentio vallengi/ in leguleios nostri tempis, qui quotienscunq; Pauli Alpiantiorumq; testimoniu assument/ legem nominant/ vbi caput dicere deberet: cum lōge sit aliud legem. esse et habere vim legis: quōq; deformius est: y nā legē in plures leges patiunt/ verbi gratia: ad legē acquiliam/ vel corneliā/ vel iuliā et. quoties sceuola, quoties Paulus, vel Panianus, alius ver: quis loquit etia, si bina verba: et quidem a superiorib/ depēdet/ naiones nouā legē appellitant: nō ab aliquo legislatore vnam legē: sed ab infinitis interpretib/ legū/ infinitas leges esse iudicantes, quod si velint imitari oēm antiquitatē: et latini lingue grauissimos auctores: vbi iuriconsultoz verba allegantes legē appellant/ caput dicendum inuenient, Aulus gellius in lib. ij. ca. xv. Sic capite, vi. leges Iulie. Suetonius dicit/ capite legis papie: Plinius cecilius: Valeriano suo recitauit capita legū: Et pedianus p. iuris capita dicunt/ iustinian/ nō leges sed versus appellat. L. de ve. iure enuclando.

C Juno as are et adiunare non solū regit accusatiuū: vt p. ci. p. iunt gramatice: sed et qd rax est/ datiuū. Plautus in castillaria: qū ita tibi iunat: et adiunare apud gelliu lib. ij. ca. xij. regit datiuū cū actō. ita em inquit: et roges veniant: operaq; mutua dent et messen hanc nobis adiuent.

Istantia (vt dicit Valla in audensē) nō est p. batū vocabulū: quo tamē vtitur Apuleius de asino: coetaneū et cōtuberualē eadē nūmīs pmebat instantia, et Bellius li. viij. ca. xij. Et Marcianus de libellis dimissio: vt sic hoc vocabulū et cō

in iur. personale est

etiã vtiñ Agu. li. iij. ca. vij. Circũstãtia etiã nõ ẽ mltũ oratoꝝ
verbu; vt multi volũt; quo tũ idẽ Belli vtiñ li. xvi. ca. v. si id p
aliquã circũstãtia fieret; z alij nõ nulli.

Instar iuxta sententiã Vallo significat ad eõ paratiõem vñ
ad mensurã; aut vt dicit Perotus; z ante eũ Seruius instar;
id est ad similitudinẽ stat; aut eõ coditiõis; est vt dicit Beroald
instar id est ad imaginẽ Suetoni; locus in auito suburbano
iuxta Velitras pmodicus z celle penariẽ instar; Est vt idẽ Be
roaldus dicit Lauren; vallens morose nimium contendit re
prehendere seruũ in significatiõne instar zẽ. priscigil z eloque
tes et recepti in eloquẽtia dicunt instar; non ad instar; sunt q̃
dam recentiores qui sic ad instar dicunt; sicut Apuleius; et Soli
nus sepius. Item instans; z Aurelius; primus autem seren
ad instar; scripsisse memorat. Ab instar venit verbũ instaurare
quod significat nouare. vnde Macro. lib. satur. i. instaurare.
Varro ait esse instar nouare; restaurare aut barbarũ est; vt di
cit sulpit verulan; qz sic restare nõ dicim; ita nec restaurare;

Luxuria apud cruditos dicit Beroald fere nũq; signifi
cat; yencrã libidinẽ; sed imodicã pfusionẽ; luxu exuberantẽ;
vel vt Valla dicit; verboꝝ vestiuq; z q̃ sunt id gen; delicatõꝝ
ac sumptuosior cura; vñ z Lice. i. officioꝝ apte distinguit luxu
riã a libine dices; luxuria cũ omni etati sit turpis; senecuti fe
dissima est; Postea addit; in aut etiã libidinũ in pãntia accesserit
duplex malũ est; et Paulus orosius li. i. ex abundantia eni
luxuria; Et luxuria fede libidines adoleuere; Et Lactan. li. vi.
ca. vij. Alia via ducit luxuriosus; Alia eos qui frugi appellan
tur; Alia impitios; alia doctos; alia inertes; alia strenuos. Et in
stinus in non loquens de Alexandro; frugalitati pater luxu
riẽ magis filius deditus; Sed quid opus est id auctoritatib;
confirmare idoneis; cum scriptoꝝ plena sint omnia. Vt idem di
cit Beroaldus; apud ecclesiasticos aliquãdo reperies luxuriã
accipi pro libidine; sed qui signate et pure locuti sunt in ea sig
nificatiõne acceperunt; quã tradidimus; Et idem significat lu
xurio; quod vel vnus Vigili testimonio; manifestarium est;
luxuriaq; totis aiosum pectus; Et alibi; luxuriam segetũ tes
nera depascit in herba.